

Jadwiga Chudziakowa, Olga Romanowska-Grabowska

Gzin, pow. Chełmno

Informator Archeologiczny : badania 6, 94-95

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

kamiennych, Groby wyposażone były w ceramikę i przedmioty metalowe. Ogółem znaleziono 15 zabytków żelaznych / przeważnie szpile i bransolety/ oraz 4 przedmioty brązowe.

Badania pozwoliły uchwycić granice cmentarzyska od strony zachodniej i wschodniej.

DROCHLIM, pow. Włoszczowa Stanowisko 1	patrz okres wpływów rzymskich
DZIERŻĘCIN, pow. Ślawno Stanowisko 3	patrz okres wpływów rzymskich
DZIEDZICE, pow. Myślibórz Stanowisko 4	patrz wczesne średniowiecze
GLINIANY, pow. Wołów	patrz epoka brązu
GOŚLAWICE, pow. Konin	patrz średniowiecze
GZIM, pow. Chełmno	Katedra Archeologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków w Bydgoszczy

Badania prowadziły dr Jadwiga Chudziakowa
i mgr Olga Romanowska-Grabowska / autorka
sprawozdania/. Finansował WKZ w Bydgoszczy.
Piąty sezon badań, Grodzisko kultury łuszyckiej,
okres halstański i wczesny okres lateński.

Kontynuowano badania na terenie majdanu, uzyskując tegorocznymi pracami na czterech ćwiartkach dokończenie przecięcia przez grodzisko na linii wschód-zachód. Ponadto wykopem na arse 263 ćwiartkach C/D rozpoczęto badania nad uzyskaniem krystalowego cięcia na linii północ-południe.

Na 5 badanych ćwiartkach arowych odsłonięto 14 jam wyłącznie odpadowych, danych rozmiarów - dochodzących do 3,20 m głębokości / z czego prawie 2 m zagłębionych w całość, średnica jam wahała się od 1,30 do 3 m.

Zawartość omawianych jam była analogiczna do odsłoniętych w poprzednich latach i zawierała, oprócz przedmiotów metalowych - ozdób i narzędzi, duże ilości fragmentów naczyń i kości zwierzęcych.

Na szczególną uwagę w tegorocznych badaniach zasługują zawartość jamy

nr 38 - gdzie kości zwierzęce, zalegające na skraju jamy, otaczały półkolem położoną w centralnym miejscu połówkę zdeformowanej i uszkodzonej czaszki ludzkiej, a w głębszych partiach jamy - fragmenty miednicy osobnika dorosłego płci żeńskiej i drobne kości dziecka przemieszane były z kośćmi zwierzęcymi. Są to, spotykane już w 11 przebadanych w 1971 r. jamach odpadowych, świadectwa kanibalizmu, uprawianego przez ludność zamieszkującą grodzisko w okresie Hallstatt D i wczesnym podokresie lateńskim.

Oprócz prac na mайдanie, przeprowadzono badania na stanowisku 2 - na terenie rzekomego cmentarzyska, zlokalizowanego po zachodniej stronie grodziska. Wytyczno rów sondażowy o wymiarach 5 x 10 m. Odkoniono 1 jamę odpadową zawierającą kości zwierzęce i fragmenty ceramiki, datujące ją również na HD i wczesny okres lateński.

Brak śladów grobów i odkryta jama wskazują na zlokalizowanie w tym miejscu nie cmentarzyska, lecz osady otwartej współczesnej grodowi.

Badania będą kontynuowane.

HUTA, pow. Bydgoszcz

Muzeum im. Leona Wyczółkowskiego
w Bydgoszczy

Badaniami kierował mgr Czesław Potemski,
Finansowało Muzeum im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy. Drugi sezon badań, Cmentarzysko z okresu Hallstatt D, wczesnego i środkowego podokresu lateńskiego.

W roku 1971 odkryto 12 grobów, w tym dwa groby skrzynkowe, jeden grób klozowy, jeden grób popielnicowy, trzy jamowe. Pozostałe groby uległy zniszczeniu w trakcie orki.

Oczny sezon wykopaliskowy dostarczył dalszych trzech grobów, w tym jeden skrzynkowy i dwa jamowe. Grób skrzynkowy był częściowo uszkodzony. Płyta przykrywająca przesunięta była o około 50 cm i naruszone zostało częściowo obwarowanie kamienne grobu. W komorze grobowej dokryto cztery popielnice, zachowane we fragmentach.

Groby jamowe zawierały drobne kości ludzkie i niewielkie fragmenty ceramiki. Wystąpiły one tuż pod powierzchnią, zalegając do głębokości około 40 cm. Wniosek stąd, że część mairtdości kulturowej jam została zniszczona na skutek orki.